

La Iniciativa Ciutadana Europea compleix un any

Tot just farà un any que la **Iniciativa Ciutadana Europea (ICE)** va començar a funcionar. Aquesta consisteix en un mecanisme recollit en els tractats europeus que permet als ciutadans participar activament en la vida democràtica de la Unió. Per fer-ho, un mínim de **set estats** membres han de **recollir un milió de signatures**. El funcionament és semblant a la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) presents a Catalunya i Espanya.

Quina era la intenció d'Europa amb aquest mecanisme? La UE volia dotar als ciutadans d'un element democràtic essencial que permetés fer política des de la base i que reforçés la capacitat democràtica de les institucions europees. Però el que es va concebre com "**la major eina democràtica participativa transnacional**", segons el vicepresident de la CE i responsable de Relacions Institucionals i Administració, Maros Sefcovic, ha resultat ser un instrument difícil d'aplicar i amb uns índexs de desconeixença ciutadana alarmant.

Des que va entrar en vigor l'1 d'abril de 2012, s'han presentat **14 Iniciatives Ciutadanes Europees**. Només una d'elles ha prosperat i ha arribat al milió de firmes exigít. La petició és 'Right2Water que demana a la CE un marc legislatiu que garantitzi uns serveis d'aigua potable i sanejament òptims per tots els ciutadans, ahora que pretén blindar un recurs davant de possibles privatitzacions.

La pregunta que ens hauríem de fer és si aquest mecanisme és positiu o negatiu per la ciutadania. La ICE és un **instrument de democràcia participativa** que pot donar un impuls a la contribució ciutadana en la creació de l'esfera de l'opinió pública. Malgrat això, es fa palesa una reforma del seu funcionament atès que és complicat complir amb totes les exigències que formula la Comissió Europea.

Un dels problemes més urgents és la **desconexença ciutadana** en temes europeus. Si agafem l'exemple d'Espanya, els resultats de l'eurobaròmetre del mes d'octubre de 2012 revelen que el 78% es considera desinformada en matèria europea. El mateix patró s'observa en el conjunt de la Unió Europea. Fins a un 68% admeten la seva manca d'informació sobre assumptes europeus. Així doncs, la primera tasca que tenen les institucions europees és cercar un model mediàtic que avanci cap a un espai de comunicació comú arreu d'Europa. Una via d'informació per la ciutadania que permeti l'acostament de les institucions als europeus.

D'altra banda s'observa una gran **difficultat en recollir un milió de firmes**. La inscripció del DNI o número del passaport pot arribar a ser un element dissuasori. Un document elaborat per *Democracy Internacional, European Citizen Action Service* i *Iniciative and Referendum Institute Europe* es queixa de la falta de suport que han rebut els ciutadans ahora d'organitzar una ICE. La Comissió hauria d'ajudar als europeus a aconseguir les seves fites. El manifest avisa que s'hauria de donar més temps per recollir les signatures, rebaixar l'edat de vot fins els 16 anys d'edat i ampliar els drets a tots els europeus residents a d'altres Estats membres.

Si fem balanç d'aquest primer any podem extreure conclusions en ambdós sentits. S'han presentat 14 ICE però només una ha tirat endavant. Hi han ganes de treballar aportant idees per part dels europeus però poc suport. Com en el mateix procés d'integració europea, la Iniciativa Ciutadana Europea ha de madurar i seguir amb la seva evolució. Cal que les institucions europees i els mitjans de comunicació treballin plegades per donar suport en tots els sentits perquè la ciutadania europea, d'una banda, tingui més coneixements d'Europa i el que succeeix a Brussel·les, i d'un altra que puguin contribuir al desenvolupament de la UE.